

TOTUUS JA HARHA

Matt. 7:22-29

22. Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimessäsi ennustaneet, sinun nimessäsi ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimessäsi tehneet monta voimatekoa?'
23. Silloin minä julistan heille: 'En ole koskaan teitä tuntenut. Menkää pois minun luotani, te laittomuuden tekijät'.
24. Jokainen, joka kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan, on verrattava ymmärtävään mieheen, joka rakensi talonsa kalliolle.
25. Tuli rankkasade, virrat tulvivat, tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä taloa vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli perustettu kalliolle.
26. Sitä vastoin jokainen, joka kuulee nämä minun sanani eikä tee niiden mukaan, on kuin tyhmä mies, joka rakensi talonsa hiekalle.
27. Niin tuli rankkasade, virrat tulvivat, tuulet puhalsivat ja syöksähtivät sitä taloa vastaan. Se sortui, ja sen sortuminen oli suuri."
28. Kun Jeesus lopetti nämä puheensa, kansanjoukot olivat hämmästyneitä hänen opetuksestaan,
29. sillä hän opetti heitä kuten se, jolla on valta, eikä kuten heidän kirjanoppineensa.

Suvaitsevaisuuden aikakausi

Elämme Suomessa aikaa, joka korostaa myönteisyyttä, suvaitsevuutta, ja ymmärtäväisyyttä kaikkia ympärillämme esiintyviä ilmiöitä kohtaan. Ymmärtäväisyys on avarasydämisyttä ja humanismia. Mielenkiintoista on se, että esim. japanilainen kulttuuri on aivan samalla linjalla tämän meidän nykysuuntauksemme kanssa. Yhtäläisyys jatkuu edelleen siihen asti, että mitä tahansa, mikä ei häiritse minun rauhaani, etujani tai mukavuuttani suvaitaan ja sallitaan sillä poikkeuksella, että missään tapauksessa ei voida hyväksyä sellaisia, jotka eivät hyväksy meidän avaramielisyyttämme. Toisin sanoen suvaitsemattomuuden kimppuun hyökätään äärimmäisin jyrkin tuomioin: He ovat noita ahdasmielisiä, kiihkouskovaisia, noita fariseuksia, kulttuurivihamielisiä, fundamentalisteja, jotka putkisilmäisyydessään eivät näe elämän rikkauten koko kirjoa.

Vältyäkseen moisilta tuomioilta Herraan uskovatkin korostavat korostamasta päästyäänkin, kuinka he ymmärtävät kaikkea Jumalan luomaa, hyvää ja kaunista. Eihän mikään inhimillinen voi olla tuomittavaa. Yllättävän pitkälle suomalaisen ajattelu yhtyy japanilaiseen, joka sanoo kyllä hyväksyvänsä Jeesuksen ja kristinuskon sillä ehdolla, että me hyväksymme buddhalaisuuden ja shintolaisuuden sen kanssa tasavertaisina teinä Jumalan luo.

"Kaikkihan lopulta saapuvat saman Fuji-vuoren huipulle riippumatta, mistä suunnasta he vuorta nousevat."

Mutta jos japanilainen kristitty tekee selväksi perheelleen ja ystävilleen, että ei ole mitään muuta pelastustietä kuin Jeesus ja Hänen uhrinsa Golgatan ristillä, hänet tuomitaan ja pahimmassa tapauksessa ajetaan ulos perheestä sen ja koko japanilaisuuden pettäjänä.

Todellisuuden kohtaaminen

Moni suomalainenkin kuvittelee, että Jeesus Kristus olisi ollut suvaitsevaisuuden ja ymmärtämyksen apostoli. Eikö se Jumalan armo, mitä Hän tuli tuomaan tänne maan päälle, ole juuri sitä, että hyväksymme ihmiset sellaisinaan kuin he ovat? Juuri niin syntisinä ja pahoina, kuin he lienevätkin.

Tosiasia on tietenkin, että uskovankin on uskallettava kohdata se todellisuus, joka häntä ympäröi, sellaisena kuin se on. Maailman pahuuden valittelu ja päivittely ei todellakaan muuta mitään muuta kuin oman mielemme happamaksi. Japanissakin meidän on suostuttava kohtaamaan ihmiset juuri sellaisena kuin he ovat eli epäjumalia palvovina, mitä karkeimmankin taikauskon keskellä. Meidän on lähetystyössä suostuttava rakastamaan heitä siihen asti, että opimme ymmärtämään, miten he kokevat omat epäjumalansa, ja minkä vuoksi he niihin uskovat. Meidän on suostuttava ottamaan heitä vastaan kirkkoihimme ja koteihimme ja sydämiimme olivatpa he sitten vaikka rikollisia, alkoholisteja, sairaita, yhteisöstään ulostyönnettyjä syrjittyjä tai uskontojensa innokkaimpia kannattajia. Sillä juuri heitä varten meidät on lähetetty sinne. Juuri heitä Jeesus on lähettänyt meidät kokoamaan omaan seurakuntaansa.

Mutta kuitenkin tosiasiana pysyy se, että Herra ei ole kutsunut meitä hyväksymään syntiä, epäjumalanpalvelusta eikä valhetta ja harhaa. Ja ottaessaan ihmiset vastaan sellaisena kuin me olemme, Herra ei koskaan jätä meitä siksi, mitä olimme. Hän antaa anteeksi, antaa Pyhässä Hengessä uuden elämän ja alkaa muuttaa elämäämme totuutensa mukaiseksi.

Rajankäyntiä

Jeesuksen julistus kauttaaltaan ja erityisesti myös Vuorisaarnassa, jonka lopusta päivämme teksti on otettu, on aina terävää totuuden ja harhan välistä rajankäyntiä. Koko saarna vilisee ilmaisuja, joilla Jeesus varoittaa vääristä käsityksistä. Hän toistaa lauseita:

"Älkää luulko...",

"Te olette kuulleet sanotuksi... mutta minä sanon teille...",

"Kavahtakaa...",

"Älkää olko niin kuin..."jne.

Jeesuksen sana vilisee kielteisyyttä syntiä ja valhetta ja harhaa kohtaan.

Täysin mahdotonta on saada Jeesuksesta kompromissien julistajaa. Lisää totuuteen viisi prosenttia harhaa, niin saat 100- prosentin valheen. Hänen Sanansa on pelkkää totuutta, joka paljastaa aina myös valheen. Usein kuulee sanottavan, että myönteisen totuuden julistaminen riittää. Jeesukselle ei riittänyt. Pelkästään tässä vuorisaarnassa Hän varoittaa ihmisiä joutumasta kadotukseen useammin kuin puhuu taivaasta. Jos Jeesus olisi ollut suvaitsevaisuuden julistaja, hän tuskin olisi saanut osakseen fariseusten vihaa. Tuskin olisi Hänen sanomastaan myöskään sanottu, että Hän julisti niin kuin se, jolla valta on. Jeesus julistaa meille kuninkaallisella arvovallalla totuuden ja samalla osoittaa, mikä on harhaa.

Tie totuuden tuntemiseen

Tietysti joku saattaa nyt mielessään ajatella, että Jeesus oli Jumalan Poika ja me vain rajallisesti näkeviä ihmisiä. Hän saattoi julistaa ehdotonta totuutta, mutta me näemme vain osatotuuksia. Jeesuksella oli kyllä kanttia, mutta meillä ei ole varaa sellaiseen. Hänhän oli itse Totuus, me vain syntisiä ihmisiä. Varoittaahan sitä paitsi Jeesus itse meitä samaisessa Vuorisaarnassa tuomitsemasta ketään.

Kuitenkin Jeesus itse antaa meille tehtävän erottaa totuus harhasta. Eikä vain tehtävää, vaan myös keinot. Hän antoi nimittäin meille oman Sanansa ja lisäksi oman Pyhän Henkensä, joka johtaa meidät oikeaan Sanan ymmärtämiseen sillä nimenomaisella ehdolla, että olemme henkilökohtaisessa elämässämme kuuliaisia Hänen sanalleen. Tekstimme osoittaa selvästi, ettei mikään pelkkä teoreettinen tai niin sanottu tieteellinen Raamatuntutkimus voi johtaa meitä todelliseen totuuden tuntemiseen. Vain sellainen, joka kuulee Jeesuksen Sanan ja tekee sen mukaan voi pysyä totuudessa ja erottaa totuuden harhasta. Pelkkä teoreettinen

Raamatulla leikkiminen tekee meistä fariseusten tavoin sokeita, joiden on äärimmäisen vaikeaa päästä valkeuteen, koska he ovat paatuneet Jumalan Sanan tutkimisessaan eikä Sana pääse heitä enää puhuttelemaan.

Rouva O:n tie totuuteen

Sain kirjeen eräältä noin 35-vuotiaalta rouvalta Ananin seurakunnasta Japanista. Hän mainitsi aluksi, että hän on joutunut kohtaamaan vastustusta omalle uskolleen kotonaan, mutta jatkoi sitten, miten Jeesuksen rukoileminen on hänelle todellinen ilo, sillä nyt hän tuntee hänet, elävän Herran, jota saa rukoilla. Ennen buddhalaisenakin hän oli toki rukoillut paljon, mutta se oli ollut aina pelkkää huutoa tyhjyyteen. Mutta miten hän oli päässyt tähän?

Rouva O kävi aikanaan kristillisen yliopiston, ja sai käsiinsä Raamatun. Mutta hän pyrki johdonmukaisesti välttämään kaikkea kristillistä vaikutusta silloin, vaikka tutustuikin joihinkin kristittyihinkin. Kymmenen vuotta myöhemmin silloin saadut vaikutteet autoivat häntä tulemaan vasta valmistuneen Ananin kirkon ruuanlaittopiiriin opiskelemaan eksoottista suomalaista leivontaa ja samalla myös Jumalan sanaa. Niin jatkui parisen vuotta.

Aina kun evankeliumia julistettiin, hän kuunteli sivullisen asenteella.

"Olen buddhalainen, ei Raamattu kuulu minulle. Voisiko Jumalaa todellakaan olla olemassa?"

Hän oli epäilijä Tuomas tyyppiä. Mutta sitten Herra tarttui kouriintuntuvasti hänen elämäänsä. Hänen isälleen tuli vaikeuksia, hänen miehensä isä kuoli auto-onnettomuudessa ja lopulta hän itsekin ajoi kolarin, jossa mopoilija loukkaantui onneksi lievästi.

Viimeksi mainittu asia pani kuitenkin rouvan sydämen rauhan sekaisin. Hän alkoi tosissaan kysellä, voisiko Raamattu sittenkin olla totta. Mutta aina hän törmäsi samanlaisiin epäilyihin. Kun hän kuitenkin oli toistuvasti kuullut, että jos me tunnustamme syntimme, on Jumala uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän Jeesuksen veren tähden antaa meille kaikki synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä, hän tuli siihen lopputulokseen, että hänenkin tulisi tehdä parannus. Ei riittäisi, että hänelle yhtenä kauniina päivänä asiat ikään kuin selviäisivät. Hänen itsensä täytyisi tunnustaa sydämen syvyyksiin kätkeytyt synnit.

Niin hän eräänä päivänä tuli kirkollemme ja alkoi kertoa:

"Minulla on asioita, joista olen tehnyt lujan päätöksen, että niiden kanssa menen hautaan. Kukaan ei koskaan saa näistä mitään tietää. Mutta tässä ne nyt kuitenkin ovat."

Ja niin hän jakoi sydämensä raskaat ja todelliset synnit. Sain julistaa hänelle, että Jeesuksen nimessä ja veressä hänen kaikki syntinsä olivat anteeksi annetut.

Sitten hän palasi kotiinsa. Jonkun päivän jälkeen hän tuli taas kirkkoon johonkin tilaisuuteen ja saatoin havaita, että hänen kasvojensa ilme oli muuttunut. Niistä loisti valoisuus. Pari viikkoa myöhemmin hän kertoi rukouspiirissä muille, että nyt hän ymmärtää, että Jumala todella elää ja että hän on pelastunut, vaikka hän vielä syntejä tunnustaessaankin oli ajatellut:

"Mahtaako tästä olla mitään hyötyä."

Jumalan sana alkoi sen jälkeen avautua hänelle ja Jeesus tuli läheiseksi todellisuudeksi.

Harhoja

Voimme todellakin päästä totuuteen kunhan etsimme sillä tavalla, kuin Herra itse meitä kehottaa etsimään. Tekemällä parannuksen synneistämme. Mutta etsiessämme tietä meille on suurena vaarana joutua harhaan.

Harhan kohtaamme mitä moninaisimmissa muodoissa. Tälle ajalle tyypillisiä harhaoppeja ei ole vaikea luetella. Kohtaamme sekä Japanissa että Suomessa niin Jehovan todistajat, mormoonit kuin moonilaisetkin. Ensiksi mainittujen innokkuudesta kertoo se, että tavallinen japanilainen kohtaa yleensä ensin jehovalaisuuden ja vasta sen jälkeen todellisen evankeliumin, jos kohtaa sitä ylipäänsä. Jehovalaisuuden kohdatessaan hän useimmiten kuvittelee kohtaavansa kristinuskon.

Lähetystyö on aina taistelua monella rintamalla. Toisaalta vastassa on vanhat uskonnot, toisaalla harhaopit ja yhtäällä taas voimakas maallistuminen ja mammonanpalvonta. Ja kuitenkin voidaan sanoa, että edellä mainitut harhat ovat sittenkin varsin vaarattomia verrattuna niihin harhoihin, jotka lähestyvät meitä kristillisen kirkon sisältä käsin. Edelliset on nimittäin verrattain helppo kuitenkin tunnistaa ja niiden keskeltä ihmisiä on mahdollista johtaa evankeliumin valoon ja elämään, sillä ne eivät lopultakaan tarjoa janoisille ja taakoitetuille ihmisille muuta kuin tyhjää maljaa.

Väärät profeetat

Jeesus varoittaa tekstissämme niistä ihmisistä, jotka edustavat kristillistä kirkkoa. He ovat profeettoja, joilla on lammasten vaatteet, niin kuin aivan tekstimme edellä todetaan. Se tarkoittaa sitä, että he opettavat asioista aivan Raamatun mukaisesti. He saattavat olla oikean opin ja aidon luterilaisuuden puolesta kiivailevia sananjulistajia. Päältä päin ei ole aluksi mitään eroa väärän ja oikean julistajan välillä.

Tämä hämmästyttävä aitouden kaltaisuus saattaa mennä vielä pitemmällekin. He saattavat olla ihmisiä, jotka ovat saaneet aikaan hämmästyttäviä asioita. Heillä saattaa olla niin aitoja karismaattisten armolahjojen kaltaisia kykyjä, että he saattavat ilmeisen rehellisesti sanoa Jeesukselle:

"Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?"

Kuitenkin Jeesus sanoo:

"Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät".

Nämä viimeksi mainitut kaiken lisäksi kuvittelevat itse aivan varmasti tuntevansa Jeesuksen ja palvelevansa Häntä.

Voimme perustellusti ihmetellä:

"Jos keiden, niin noiden viimeksi mainittujen pitäisi toki olla tosikristittyjä."

Mutta niin ei todellakaan tarvitse olla. Japanista voisin kertoa moniakin esimerkkejä siitä, miten muissa uskonnoissa tapahtuu hämmästyttäviä paranemisia, ennustamista ja syvää uskonnollista kokemusta.

Kaksi rakennusta

Emme todellakaan saa antaa itseämme johtaa harhaan. Elävässä kristillisyydessä ollaan totisesti kiinnostuneita oikeasta raamatullisesta opista ja siinä on totisesti aitoa kokemusta Herran läsnäolosta ja Pyhän Hengen voimavaikutuksia, mutta oikea oppi ja kokemuksetkaan ja voimavaikutuksetkaan eivät sinänsä takaa, että olemme totuudessa.

Jeesus osoittaa vertauksellaan kahdesta rakennuksesta, että rakennusvaiheessa ja kauniilla säällä molemmat rakennukset saattavat näyttää hämmästyttävän samanlaisilta. Käytetyt rakennusainekset voivat olla samat. Usein sellainen elämä, joka on kuitenkin vain hiekalle rakennettu, voi näyttää huomattavasti onnistuneemmalta ja siveellisemmältäkin kuin kalliolle rakennettu. Kuitenkin niiden ero on kuin yöllä ja päivällä, sillä niiden perustukset eroavat toisistaan.

No mistä sitten voimme tietää, että joku julistaja on oikea, elleivät hänen opetuksensa ja työnsä tulokset sitä kerro. Ja viime kädessä, mistä voimme tietää, että itse olemme totuuden puolella? - Tietysti voimme suoralta kädeltä sanoa, että se, joka opettaa vastoin Raamatun selkeää sanaa on väärä profeetta, olipa hänen elämänsä, miten hienolta näyttävää tahansa.

Sanan kuuleminen ja tekeminen

Jeesus vastaa selkeästi: Vain ne, jotka kuulevat Jeesuksen sanat ja TEKEVÄT niiden mukaan, ovat oikeita uskovia ja oikeita julistajia. Sanan kuuloon tuleminen ja Jeesuksen jalkojen juureen asettuminen ovat tärkeitä asioita. Ellemme kuule Herran puhetta, emme voi totisesti tehdä sen mukaan. Juuri siksi me myös julistamme sanaa lähetyskentillä. Ilman Jeesuksen sanaa ei ole mitään pelastusta. Ja kuitenkin Jeesus osoittaa selkeästi, että se ei riitä. On myös tehtävä Sanan mukaan. Ja nimen omaan omassa henkilökohtaisessa elämässämme.

Jumalan edessä on paljon pienempi synty kulkea vieraana Herrasta ja kiroilla ja pilkata Herran nimeä kuin se, että rukoilemme Isä meidän-rukouksen emmekä kuitenkaan anna Jumalan valtakunnan tulla omaan sydämeemme emmekä tee Jumalan tahdon mukaan.

Nähdäksemme, onko joku oikea ja Herran mielen mukainen paimen ja julistaja meidän on katsottava, millainen on hänen henkilökohtainen elämänsä. Tekeekö hän parannuksen omista synneistään. Miten hän käyttäytyy kotona puolisoaan ja lapsiaan kohtaan. Miten hän käyttää vapaa-aikaansa. Miten hän käyttää rahansa? Miten hän suhtautuu lähimmäisiinsä työpaikalla ja naapurustossa jne. Näkyykö siellä rakkautta yksinäisiä, ahdistettuja, sairaita, vankeja ym kohtaan. Viettäkö hän aikaa hiljaisuudessa omassa rukoukshetkissään?

Mutta eivätkö nuo asiat kuulu yksityiselämään. Eihän sitä voi mennä tonkimaan toisten perhe-elämää jne. Aivan niin, siksi joudummekin usein kärsivällisesti odottamaan, millaista hedelmää julistajan elämä kantaa. Ennemmin tai myöhemmin se tulee aivan varmasti ilmi. Mutta huomaa kysymys ei ole vain julistajista, profeetoista, vaan myös ja juuri Sinusta.

Miten on Sinun elämäsi laita?

Ovatko Sinun elämäsi ja Vuorisaarnan opetus sopusoinnussa keskenään? Elätkö sinä niin kuin Jumalan Sanan tiedät vaativan Sinua elämään. Ellet, miten sinä luulet kestäväsi, kun se suuri myrsky tulee, johon Jeesus viittaa käyttämällä ilmaisua "sinä päivänä". Meidän elämämme rakennuksen perustusten kestävyttä koetellaan toki monella tavalla jo tässä ajassa, mutta se varsinainen myrsky tulee sitten, kun joudumme kohtaamaan kuoleman ja tuomion Herran edessä. Silloin kysytään sitä, elimmekö Herran sanan mukaan?

Vapaa armo ja uskon hedelmä

Mutta eikö saarnamies opeta nyt vastoin Raamattua pelastusta teoista. Emmekö me pelastukaan yksin armosta? Eikö Jeesus omalla kärsimisellään ja kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan valmistanutkaan meille ilmaista ja vapaata pelastusta. Eikö sitä annetakaan kaikille niille, jotka ottavat uskossa lahjana vastaan tuon Golgatan ihmeellisen

sovintoveren armon. Eihän Vuorisaarna meitä enää sido? Olemmehan vapaat lain orjuudesta.

Totta on, että kukaan meistä ei Herran sanoja voi omassa voimassamme täyttää. Totta on näin ollen myös se, että ilman Golgatan veren armoa me kaikki täällä tänään olijat, olemme tuomion alaisia, sillä kukaan ei meistä Herran asettamaa mittaa täytä.

Mutta yhtä totta on myös se, että Herran sanat vuorisaarnassa ovat edelleen voimassa. Herra pelastaa meidät antamalla anteeksi kaikki syntimme verensä tähden ja lahjoittamalla meille oman elämänsä Pyhässä Hengessä juuri sitä varten, että Hänen voimassaan lähtisimme noudattamaan vuorisaarnan sanoja.

Jos siis Sinun elämässäsi ei näy mitään merkkiäkään siitä, että haluat et vain kuunnella Sanaa vaan myös tehdä sen mukaan henkilökohtaisessa elämässäsi, kysyn Sinulta: "Oletko Sinä ollenkaan Jumalan lapsi? Tunnetko Sinä todella henkilökohtaisesti Jeesuksen veren armon ihanuuden? Eikö Sinussa ole mitään, mikä ajaa Sinua etsimään Jumalan tahtoa elämässäsi? Onko Jeesus Sinulle vain oppi, vai Henkilö, jonka kanssa saat läheisesti seurustella?"

Jos Sinun on pakko vastata kieltävästi kaikkeen edellä sanottuun, niin älä missään tapauksessa tee niin kuin Vuorisaarnan kuulijat opetuslapsipiirin ulkopuolella. He menivät pois ihastellen Jeesuksen puhetapaa, kun heidän olisi pitänyt tulla itkien Jeesuksen luo etsimään syntiensä anteeksiantamusta ja elämän muutosta. Älä mene pois ajatellen mielessäsi, että olipa kohti käyvää sanaa, erilaista kuin mihin olemme tottuneet. Oli todella mukava kuulla. Vaan käy nyt Herran eteen ja tunnusta, että juuri Sinä tarvitset pelastuksen voidaksesi elää Sanan mukaan. Herra halajamalla halajaa armahtaa Sinua ja antaa Sinulle synnit anteeksi ja uuden elämän.

Herran Sana kutsuu Sinua tänään parannukseen synneistäsi, tulemaan Jeesuksen luokse anteeksiannettavaksi, jotta voisit alkaa uuden Herran Sanan mukaisen elämän Hänen armonsa voimassa.